

SELETUSKIRI

Eesti seisukohad Euroopa Parlamendi ja Nõukogu määruse ettepaneku kohta, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ seoses soojuse ja kütuse võrdlusaluste ajakohastatud võrdlusaluste väärtustega ajavahemikuks 2026–2030

Sissejuhatus

Käesolev ettepanek on osa 17.07.2026 avaldatud Euroopa Liidu heitkogustega kauplemise süsteemi (HKS) laiemast läbivaatamisest ning käsitleb soojuse ja kütuse võrdlusaluste alusel määratavate heitkoguse ühikute tasuta eraldamist perioodil 2026–2030. Võrdlusalused on üks osa valemist, millega HKS käitistele tasuta eraldatavate ühikute koguseid arvutatakse.

Ettepaneku eesmärk on suurendada nimetatud võrdlusaluste alusel arvutatavat ühikute tasuta eraldatavat kogust, et vähendada süsinikulekke riski ning leevendada mõju sektoritele, mille puhul ühikute tasuta eraldatavad kogused oleksid kehtivate võrdlusaluste rakendamisel vähenenud oluliselt kiiremini, kui seda võimaldavad tehnoloogiline areng ja investeringute tegemise tegelik ajakava.

Ühikute tasuta eraldamise süsteemi eesmärk on toetada ettevõtete heite vähendamist ja investeringuid puhtamatesse tehnoloogiatesse, vähendades samal ajal tootmise ümberpaigutamise ehk süsinikulekke riski. See on eriti oluline sektorites, millele kohaldatakse soojuse ja kütuse võrdlusaluseid ning kus heitkoguste vähendamise võimalused sõltuvad suurel määral tehnoloogiliste lahenduste kättesaadavusest, energiaturu arengust ja investeringute tasuvusest. Eesti juhtis juba varasema võrdlusaluste ülevaatamise käigus¹ tähelepanu sellele, et mitmes sektoris oleks tasuta ühikute koguse vähendamise tempo olnud ebaproportsionaalselt kiire võrreldes ettevõtete tegelike võimalustega tootmist ümber kujundada või võtta kasutusele uusi vähese heitega tehnoloogiaid. Seetõttu kutsus Eesti koos teiste liikmesriikidega 2026. aasta suve hakul Euroopa Komisjoni üles vaatama kehtiva kauplemisperioodi võrdlusaluste süsteemi täiendavalt üle ning leidma lahendusi, mis võimaldaksid soojuse ja kütuse võrdlusaluste alusel tasuta ühikuid saavatele sektoritele ette nähtud vähendamist leevendada. Eesti hinnangul peaks tasuta ühikute koguse vähendamisel paremini arvestama sektorite tegelikku heite vähendamise potentsiaali, tehnoloogilist valmisolekut ja investeerimisvõimalusi ning vältima põhjendamatut negatiivset mõju Euroopa tööstuse konkurentsivõimele ja süsinikulekke riskile.

Euroopa Komisjoni käesolev ettepanek on vastus 4 liikmesriigi, sealhulgas Eesti poolt tõstatatud murele. Ettepanekuga muudetakse piiratud ulatuses HKS-direktiivi artikli 10a sätteid, et suurendada soojuse ja kütuse võrdlusaluste alusel määratavat tasuta eraldamist ajavahemikul 2026–2030, kasutades selleks olemasolevat tasuta eraldamise reservi ning vältides sektoritevahelise parandusteguri kohaldumist. Võrdlusaluste määramise üldist metoodikat, andmestikku ega võrdlusperioode ettepanekuga ei muudeta; muudatus puudutab üksnes võrdlusaluste ajakohastamisel kohaldatavat maksimaalset muutusmäära.

Koostajad

¹ Eesti seisukohad Euroopa Komisjoni rakendusmääruse, millega kehtestatakse lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamise võrdlusaluste väärtused ajavahemikuks 2026–2030, eelnõu kohta [Toimikud - Riigikogu](#)

Seletuskirja koostasid koostöös Kliimaministeeriumi kliima ja keskkonnahoidliku majanduse osakonna juhataja Laura Remmelgas (laura.remmelgas@kliimaministeerium.ee); nõunik Annika Varik (annika.varik@kliimaministeerium.ee) ja välissuhete osakonna EL teemade valdkonnajuht Eliise Merila (eliise.merila@kliimaministeerium.ee). Valdonna eest vastutab välissuhete osakonna juhataja Euroopa Liidu ja välissuhete asekancleri ülesannetes Kerli Kiili.

Sisu ja võrdlev analüüs

Ettepanekuga muudetakse HKS-direktiivi ühikute tasuta eraldamise reegleid üksnes soojuse ja kütuse võrdlusaluste osas perioodil 2026–2030. Muudatuse eesmärk on vähendada nende võrdlusaluste alusel tasuta eraldatavate ühikute koguse vähendamise tempot ning kasutada selleks ära olemasolevad tasuta eraldamiseks ettenähtud täiendavad ühikud. Selle tulemusena saavad asjaomased käitised aastatel 2026–2030 rohkem tasuta ühikuid, kui nad saaksid kehtivate reeglite kohaldamisel.

Muudatus ei mõjuta võrdlusaluste arvutamise metoodikat, kasutatavaid andmeid ega võrdlusperioode. Muudetakse üksnes soojuse ja kütuse võrdlusaluste ajakohastamisel kohaldatavat maksimaalset iga-aastast vähendamismäära, et tasuta ühikute eraldatav kogus väheneks aeglasemalt ning sektoritevahelist parandustegurit ei oleks vaja kohaldada. Selleks kasutatakse tasuta eraldatavate ühikute puhvrist pea kõik ühikud so. 80 miljonit ühikut, millest 40% eraldatakse 2027. aastal (n-ö 2026. a eest) ning ülejäänud 20% igal järgneval aastal kuni 2030. aastani. Uued võrdlusaluste väärtused aastateks 2026–2030 on keskmiselt ~18% madalamad kui perioodil 2021–2025 varasema ligi 34% vähenemise asemel.

Erandina ei kohaldata kavandatavat muudatust maagaasi- ja naftatootmise, naftatöötlemise ning torustranspordi tegevusaladele. Seetõttu jäävad nende sektorite ühikute tasuta eraldamise tingimused kehtiva regulatsiooni kohaseks.

Võrdlusaluste senine määramismetoodika ja nende mõju tasuta eraldatavate ühikute arvule:

Liikmesriigid esitasid Euroopa Komisjonile 30. septembriks 2024 käitiste nimekirja, mis sisaldas tasuta heitkoguse ühikute eraldamise arvutamiseks vajalikku teavet. Tagamaks, et võrdlusaluste väärtused põhineksid korrektsetel andmetel, kontrollis komisjon andmeid ja pidas tehnilisi arutelusid sidusrühmadega. Sellist andmestikku kasutati kõigi 54 võrdlusaluse väärtuse määramiseks ajavahemikuks 2026–2030.

Konkreetsete sektorite või allsektorite võrdlusaluste määramise lähtepunktiks on Euroopa Liidu HKS sektori või allsektori 10% kõige tõhusamate käitiste keskmised näitajad perioodil 2021–2022. Siinkohal ei ole liikmesriikidele teada, millised konkreetsed ettevõtted mingi allsektori tõhusaima 10% hulka kuuluvad ega ka see, kas sinna kuulusid sellised ettevõtted, mis 2026. aastast enam HKS-i ei kuulu, kuna kasutavad oma käitises üle 95% tõendatud biomassi. Käitistele tasuta eraldatavad ühikute kogused arvutatakse välja vastavalt käitajate esitatud tegevusandmetele, mille põhjal määratakse käitise ajalooline tootmistase. Ajalooline tootmistase korrutatakse läbi vastava sektori võrdlusalusega, süsinikulekke ülekandumise ohuteguriga ning vajadusel ka sektoriteülese parandusteguriga (inglise keeles *cross sectoral correction factor*, CSCF).

Kütuse ja soojuse võrdlusalused:

Eestis puudutab kütuse ja soojuse võrdlusaluste muutmine kõiki paikseid kütiseid, sh kaugkütte sektorit. Leevenduseks kaugküttesektorile on see, et väga suur osakaal soojatootmisest üle viidud biomassi kasutamisele, mistõttu on Eesti soojatootjad võrdlemisi heas seisus, sest biomassi kasutamiseks ning energiatõhususe suurendamiseks tehtud investeeringutega on fossiilkütuste kasutust ja nendega seotud heitkoguse ühikute kulu vähendatud.

Põlevkiviõli tootvad kütised saavad kehtiva õigusraamistiku kohaselt enamiku tasuta ühikutest protsessiheite põhist võrdlusalust kasutades. Protsessiheite põhine lähenemine tähendab, et kütise tootmistasemeks loetakse kütise ajalooline heitkogus, mis tasuta ühikute koguse arvutamiseks korrutatakse läbi teguriga 0,97 (alates 2028. aastast 0,91). Protsessiheite põhist lähenemist kasutatakse juhul, kui kütiste tootele ei ole võimalik rakendada ainult tootepõhist võrdlusalust ega soojuse või kütuse põhist võrdlusalust. Samas kohalduvad põlevkiviõli tootvatele kütistele vähesel määral ka teised võrdlusalused, mis nende tasuta eraldatavate ühikute kogust mõjutavad. Põlevkivisektorit mõjutab see, et ettepaneku järgsed leevendused ei kohaldu maagaasi- ja naftatootmise, naftatöötlemise ning torutranspordi tegevusaladel, mistõttu võib kavandatav muudatus sektori tasuta ühikute eraldamist mõjutada piiratud ulatuses.

EL asja vastavus subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetele

Ettepaneku õiguslik alus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 192 lõige 1, mis käsitleb keskkonnateemasid ning mis on sama kui ELi heitkogustega kauplemise süsteemi direktiivil, mille osa võrdlusalused on.

Subsidiaarsus

Ettepanek on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega. Tasuta ühikute eraldamine on ELi heitkogustega kauplemise süsteemis liidu tasandil ühtlustatud ning seda rakendatakse liikmesriikides ühtsete Euroopa Liidu eeskirjade alusel. Seetõttu on kavandatava muudatuse eesmärke võimalik saavutada kõige tõhusamalt Euroopa Liidu tasandil.

Proportsionaalsus

Ettepanek on kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega, kuna selles suurendatakse teatavate võrdlusaluste järgi määratud tasuta ühikute eraldamise taset kuni 2030. aastani ulatuses, mis on vajalik puudutatud sektorite õigeaegsaks ja tõhusaks toetamiseks. Samuti on ettepanek kujundatud viisil, mis väldib sektoritevahelise parandusteguri kohaldumist ning sellest tulenevaid negatiivseid ümberjaotuslikke mõjusid tasuta ühikute eraldamisele.

Esialgse mõjude analüüsi kokkuvõte

Mõju elus- ja looduskeskkonnale

Muudatus puudutab tasuta eraldatavate heitkoguse ühikute arvutamise võrdlusaluseid, mille alusel määratakse kütistele tasuta eraldatavate ühikute maht ning selle mõju elus- ja looduskeskkonnale on hinnanguliselt neutraalne.

Keskkonnamõju seisukohast võib leebem võrdlusalus vähendada ettevõtete kuluraset ja nõrgendada mõnevõrra süsiniku hinnasignaali, kuna suurem tasuta ühikute maht vähendab vajadust osta ühikuid turult. See võib omakorda osal juhtudel edasi lükata investeeringuid heite vähendamisse, energiatõhususse või vähem CO₂-mahukatesse tehnoloogiatesse. Kui ettevõtte otsene kulu heite tekitamisest on väiksem, võib väheneda majanduslik motivatsioon teha kiireid muutusi tootmisprotsessides. Sellisel juhul võib mõju elus- ja looduskeskkonnale olla vähesel

määral negatiivne, sest heite vähenemine võib toimuda aeglasemalt kui olukorras, kus tasuta eraldamise maht väheneks kiiremini.

Samas ei tähenda tasuta ühikute eraldamise mõningane suurenemine või aeglasem vähenemine automaatselt keskkonnakahju olulist kasvu. ELi HKSi on kogu süsteemi heitkogus piiratud heitkoguse ühikute üldkogusega, mis väheneb ajas. Seetõttu ei suurenda võrdlusaluste piiratud leevendamine iseenesest süsteemi üldist heitkoguse ülempiiri, vaid mõjutab eelkõige seda, kui suur osa ühikutest eraldatakse ettevõtetele tasuta ja kui suur osa tuleb neil turult soetada. Sellest tulenevalt on otsene mõju elus- ja looduskeskkonnale pigem piiratud.

Lisaks tuleb arvestada, et tasuta eraldatavate ühikute eesmärk ei ole heite vähendamise vältimine, vaid süsinikulekke riski leevendamine sektorites, kus ettevõtted konkureerivad rahvusvahelisel turul ning ei saa süsinikukulu täielikult toodete hindadesse üle kanda. Kui tasuta eraldamine väheneks liiga kiiresti või ei arvestaks piisavalt tehnoloogilise arengu tegelikku tempot, võib see suurendada riski, et tootmine liigub EL-ist välja piirkondadesse, kus kliimapoliitika on nõrgem. Sellest vaates aitab mõõdukalt leebem võrdlusalus vältida süsinikuleket ning seeläbi toetada ka laiemat kliimaeesmärki.

Muudatus võib mõnel juhul hoopis ka suurendada ettevõtete investeerimisjulgust. Kui tasuta ühikute eraldamise raamistik on prognoositavam ja võtab paremini arvesse sektori tegelikke tehnoloogilisi võimalusi, võib see parandada ettevõtete finantsvõimekust kavandada pikaajalisi dekarboniseerimisinvesteeringuid. Eriti oluline on see sektorites, kus heite vähendamise võimalused on kapitalimahukad, pika tasuvusajaga või sõltuvad veel arenevatest tehnoloogiatest ja taristust. Sellisel juhul võib tasuta ühikute eraldamise mõnevõrra leebem vähendamine aidata vältida olukorda, kus ettevõtete vahendid lähevad peamiselt ühikute ostmiseks, samal ajal kui investeeringuvõimekus heite vähendamiseks väheneb.

Kokkuvõttes on muudatuse mõju elus- ja looduskeskkonnale eeldatavalt neutraalne või väga vähesel määral negatiivne. Negatiivne mõju võib avalduda juhul, kui suurem tasuta ühikute maht nõrgendab ettevõtete motivatsiooni heite vähendamise investeeringuid kiiresti ellu viia. Samas piirab seda mõju ELi HKSi üldkoguse vähenemine ning asjaolu, et tasuta ühikute eraldamine ei suurenda kogu süsteemi lubatud heidet. Teisalt võib muudatus toetada ettevõtete investeerimisvõimekust ja vähendada süsinikulekke riski, mis võib aidata vältida heitemahuka tootmise liikumist EL-ist välja. Seetõttu sõltub tegelik keskkonnamõju eelkõige sellest, kas ettevõtted kasutavad tasuta eraldamisega kaasnevat leevendust investeeringuteks heite vähendamisse või üksnes lühiajalise kulurive vähendamiseks.

Mõju majandusele

Muudatuse mõju majandusele on eeldatavalt positiivne eelkõige ELi HKSi kuuluvate paiksete käitiste ärikasumi ja lühiajalise kulupositsiooni kaudu. Kui võrdlusalused muutuvad väikeses ulatuses leebemaks ja nende vähenemise tempo on mõõdukam, tähendab see, et ettevõtetele jääb rohkem rahalisi ressursse, kuna väheneb vajadus osta heitkoguse ühikuid. Kuna ühikute ostmine on ELi HKSigagi hõlmatud käitiste jaoks otsene kulu, parandab tasuta eraldamise suurem maht ettevõtete rahavoogu ja võib suurendada ärikasumit. See on eriti oluline energiamahukates ja rahvusvahelisele konkurentsile avatud tööstusharudes, kus ettevõtetele ei pruugi olla võimalik süsinikukulu täielikult toodete hindadesse üle kanda ilma konkurentsivõimet kaotamata.

Majandusele avalduv positiivne mõju seisneb seega eelkõige selles, et leebemad võrdlusalused aitavad vähendada tootmiskulude kasvu ning parandada ettevõtete võimet säilitada tootmist, töökohti ja investeerimisvõimekust. Kui ettevõttel on väiksem vajadus suunata vahendeid

ühikute ostmiseks, võib tal jääda rohkem ressursse tootmisprotsesside ajakohastamiseks, energiatõhususe parandamiseks või uutesse tehnoloogiatesse investeerimiseks.

Eesti tootmisettevõtted, mis kuuluvad heitkogustega kauplemise süsteemi, võidavad muudatusega hinnanguliselt kokku 20 000 tasuta ühikut ehk ligikaudu 1,5 miljonit eurot aastas (arvestades 73 eurose ühikuhinnaga). Kaugküttes võib väiksem süsinikukulu vähendada survet soojuse hinnale, kuid lõplik mõju sõltub ka kütuse hinnast ja teistest kuludest.

Kokkuvõttes on mõju ELi HKSi kuuluvate paiksete kütiste ärikasumile positiivne, kuna suurem tasuta eraldatavate ühikute maht vähendab vajadust heitkoguse ühikuid enampakkumiselt osta ja alandab seeläbi ettevõtete otseseid süsinikukululusid. Majandusele laiemalt võib muudatus toetada tööstuse konkurentsivõimet, tootmise püsimist ELis, töökohtade säilimist ja ettevõtete investeerimisvõimekust. Samal ajal tuleb arvestada võimaliku mõjuga liikmesriikide enampakkumistuludele ning jälgida, et tasuta ühikute eraldamise leevendus ei vähendaks ettevõtete motivatsiooni teha vajalikke heite vähendamise investeeringuid.

Mõju riigiasutuste ja kohaliku omavalitsuse asutuste korraldusele, kuludele ja tuludele
Mõju riigiasutuste ja kohaliku omavalitsuse asutuste korraldusele, kuludele ja tuludele on neutraalne, sest tasuta eraldatavate heitkoguse ühikute hulk neid ei mõjuta.

Mõju riigirahandusele

Muudatuse mõju riigi rahandusele on Eesti vaates eeldatavalt neutraalne. Kui võrdlusalused muutuvad väikeses ulatuses leebemaks, eraldatakse Eesti ettevõtetele võrreldes kehtivate võrdlusaluste alusel arvutatud rangema koguste trajektooriga mõnevõrra rohkem tasuta ühikuid. Eesti riigirahanduse seisukohalt ei too see aga otsest mõju kaasa, kuna Eesti ettevõtetele tasuta eraldatavate ühikute kogus ei ole otseses seoses Eesti riigieelarvesse laekuva enampakkumistuluga. Samas kõikide liikmesriikide peale kokku on muudatusel mõningal määral negatiivne mõju juhul, kui tasuta eraldatavate ühikute suurem kogus vähendab ettevõtete vajadust ühikuid enampakkumiselt osta. See vähendab nõudlust enampakkumistel ning avaldab mõju enampakkumistuludele.

Teisalt tuleb arvestada, et heitkoguse ühikute tasuta eraldamise eesmärk ei ole riigi tulude vähendamine, vaid rahvusvahelisele konkurentsile avatud tööstussektorite kaitsmine süsinikulekke riski eest. Kui võrdlusaluste vähendamine oleks liiga järsk ega arvestaks piisavalt tehnoloogilise arengu tegelikku tempot, võiks see kahjustada ettevõtete konkurentsivõimet, vähendada nende investeerimisvõimet ning suurendada riski, et tootmine viiakse väljapoole ELi. Sellisel juhul avalduvad negatiivsed majandusmõjud riigirahanduses, näiteks väiksema maksulaekumise, tööhõive vähenemise või suurema toetusvajaduse kaudu. Seetõttu võib mõõdukalt leebem võrdlusaluste trajektoor aidata säilitada ettevõtete majanduslikku stabiilsust ja maksubaasi ilma, et sellel oleks Eesti eelarvele otsest negatiivset mõju.

Eesti seisukohad ja nende põhjendused

1. Toetame ettepanekut, millega muudetakse perioodiks 2026–2030 soojuse ja kütuse võrdlusaluste alusel heitkoguse ühikute tasuta eraldamise reegleid, et aeglustada ühikute tasuta eraldatavate koguste vähendamist. Eesti taotleb, et soojuse ja kütuse võrdlusaluste uuendamisel hõlmataks sinna ka põlevkivisektor.

Selgitus:

Toetame Eesti ja teiste liikmesriikide poolt soovitud Euroopa Komisjoni ettepanekut muuta perioodiks 2026–2030 soojuse ja kütuse võrdlusaluste alusel heitkoguste ühikute tasuta eraldamise reegleid ning võtta paremini arvesse nende sektorite olukorda, kus heitkoguste vähendamise tehnoloogiate kättesaadavus on piiratud, süsinikuheite vähendamine on keerukas ning süsinikulekke risk püsib kõrge.

Samas vajab edasises arutelus täiendavat tähelepanu ettepaneku säte, mille kohaselt jäetakse täiendava leevendusmeetme kohaldamisalast välja EMTAK/NACE koodide 0610, 0620, 1920 ja 4950 alla kuuluvad tegevused, mis hõlmavad maagaasi- ja naftatootmise, naftatöötlemise ning torutranspordi tegevusalasid. Nende tegevuste hulka kuulub muu hulgas ka põlevkiviõli tootmine.

Komisjon põhjendab kavandatavat muudatust vajadusega toetada sektoreid, kus heitkoguste vähendamise tehnoloogiad ja meetmed on piiratud, süsinikuheite vähendamise võimalused ei ole veel piisavalt kättesaadavad ning esineb oluline süsinikulekke risk. Need tingimused võivad aga jätkuvalt olla asjakohased ka EMTAK/NACE koodide 0610, 0620, 1920 ja 4950 alla kuuluvate tegevuste puhul. Mitmetes nafta- ja gaasitoodete kasutusvaldkondades, sealhulgas meretranspordis, lennunduses ning osas keemiatööstuses, puuduvad Eesti põlevkivisektori ettevõtete hinnangul lähiaastatel laialdaselt kasutatavad ja majanduslikult konkurentsivõimelised alternatiivid. Seetõttu ei pea sektor ise põhjendatuks jätta nimetatud tegevusalad kavandatava täiendava kaitse ulatusest välja.

Lisaks tuleb võrdlusaluste kujundamisel lähtuda Euroopa Liidu tööstuses reaalselt kättesaadavatest ja rakendatavatest tehnoloogiatest. Võrdlusalused peavad olema pikaajaliselt prognoositavad ning kajastama tegelikku tehnoloogilist arengut, mitte üksikute parimate käitiste tulemusi või lahendusi, mida enamik ettevõtteid ei saa lähiajal kasutusele võtta. Regulaatiivsed nõuded peavad olema kooskõlas sektorite tegelike süsinikuheite vähendamise võimalustega, et vältida tootmise ümberpaigutamist kolmandatesse riikidesse või asendamist imporditud toodanguga. Sellisel juhul väheneb Euroopa Liidu tööstuse konkurentsivõime ja strateegiline tootmisvõimekus, kuid üleilmne kasvuhuonegaaside heide ei pruugi väheneda.

Seetõttu leiame, et kavandatud leevendusmeetme juures tuleb NACE koodi 1920 alla kuuluv põlevkiviõli tootmise sektor ettepanekusse hõlmata. Võimalik oleks ka lähenemine, kus ettepanekust eemaldatakse säte, millega nimetatud koodide alused tegevused meetme kohaldamisalast välja jäetakse. See tagaks võrdse kohtlemise sektoritele, mille puhul esinevad samaväärsed süsinikuheite vähendamise piirangud ja süsinikulekke riskid, ning aitaks säilitada Euroopa Liidu tööstuse konkurentsivõimet üleminekuperioodil. Samas on käesolev ettepanek piiratud ulatusega ning selle peamine eesmärk on leevendada soojuse ja kütuse võrdlusaluste alusel ühikute tasuta eraldamise vähenemise tempot perioodil 2026–2030. Kuna see lahendus vastab Eesti poolt varem tõstatatud vajadusele, toetab Eesti ettepaneku põhisuunda.

Arvamuse saamine ja kooskõlastamine

Algatus saadeti arvamuse saamiseks lisas 3 loetletud organisatsioonidele (osana laiemast HKSi ülevaatamise kohta arvamuse küsimisest). Tagasiside spetsiifiliselt antud ettepaneku kohta saatsid Viru Keemia Grupp, Keemiatööstuse Liit ja Tööandjate Keskliit, kes üldjoontes toetasid võrdlusaluste muutmist, kuid rõhutasid vajadust lähtuda realistlikust tehnoloogilisest

arengust ning pidasid vajalikuks, et võrdlusaluste täiendavast tasuta kvootide eraldamisest ei jääks välja NACE 0610, 0620, 1920 ja 4950 tegevusalad (sh põlevkivisektor), kuna ka neis sektorites püsivad piiratud süsinikuheite vähendamise võimalused ja süsinikulekke risk. Huvirühmade sisendit on seisukoha kujundamisel arvestatud. Käesolev ettepanek on siiski piiratud ulatusega ning selle keskne eesmärk on leevendada soojuse ja kütuse võrdlusaluste alusel ühikute tasuta eraldamise vähenemise tempot perioodil 2026–2030, mida Eesti on varasemalt soovinud.

Sisendit küsiti ja seisukohad kooskõlastati Rahandusministeeriumi ning Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumiga.